

Записи од Лесновскиот книжевен центар

1330 г.

Прокльни бѣ злѣ хартиѣ.

Бѣ да прости Ивана кои ма находи и стѣши ма.

Бѣ да прости Партениа ча ми пописа.

Слабѣ съвршителью боу въ вѣкы ами^н : По мл^тти бѣ и по изволению великаго чиновначальника архистратига Михаила. и съ помощию прѣпо^лб^нааго ѿца Гаврила. азъ рабъ бѣ Станисла^в. съврши^х к^нигж сиа въ д^ни прѣвысокааго кра^т 8роша Стефан(а). юго же ѿць вслѣпи и посла въ грѣж. и по седми^х лѣ^тхъ изыше^а и прѣкмь. кра^тство в^сея срьп^ьскыя зем^ла. и поморьскыя. и под^навьскыя. и вѣчепольскыя. не по силѣ нж по изволеник б^ню. и грѣчскыя земла шпоусте и градовж прѣя. и сил^нааго црѣ вьгарьс^кааго Михаила оуби. в^тоже лѣто съврши сѣ книга сиа. въ власти Сѣв^чепольской въ хорѣ Златов^{ст}ѣй. въ горѣ Лѣсновьстѣй. въ монастыри стѣго архистратига Михаила и 8 гроба прѣпо^лб^нааго ѿца Гав^рила. вѣдрьжщ⁸ хороя Златовьскоа жоупаноу Драгос^лавоу. при игоуменѣ Ѡеу^си. и при кромонасѣ Гавѣ. и при кромонасѣ Кирилѣ. и при мнисѣ Данилѣ. и при икономѣ Германѣ. и при келари Висарионѣ. и при прочи^х братиа. писа же сѣ книга сиа повелѣникмь с^мѣрнна игоумена Теу^сиа. ржкоа многогрѣшнааго раба вѣа Станисла^в. да мл^а вы ѿци и братиа и в^си чѣтци слоужьбници в^сакого чина црковнааго. аще к^то хоцетъ чѣсти или ... (Записот е откинат и не е сочуван до крај, неговата содржина продолжува и на наредниот цел лист 321а, а за тоа сведочи сочуваниот долен агол од откинатиот лист). *Записи од книжевникот Станислав во првиот негов пролог, што се чува во Белград, САНУ бр.53, л.166а, 205б, 219б и 320б.*

1342 г.

Сѣа книга, глаголѣма минеи, храма светаго архангела Михаила и Гавриила, оу гроба светаго прѣподобнаго отьца нашего Гавриила Лѣсновскааго.

Беликы воевода Сѣливер повелѣ писати, а Станиславъ писа.

Слабѣ съвршителью вѣ вѣкы ами^н. Изволникмь ѿца и поспѣшеникмь сѣа и съвршеникмь стѣго дѣа, начет се и съврши се книга сиа в^лѣ^т и въ д^ни прѣвысокаго и стѣроднаго кра^т Стефа^н вѣдрьжщ⁸ вьластию всею Сѣвчепольскою великом⁸ вокводѣ Сѣливер⁸, въ хорѣ Злетовѣци, въ мѣстѣ рекомѣмь Лѣсновѣ, въ монастыри великаго вокводѣ вышн^их силъ архистратига Михаила, оу гроба прѣпо^лб^нааго ѿца Гаврила, югоже велик^ии воквода Сѣливеръ създа ис темелита и съвршивъ и пописа и всакими добротамаи 8красивъ, със^дд^ьи злат^ьими и сребр^ными покова великыя иконы сребромъ и златомъ, такоже кѣ лѣпо домъ вѣи оукрашати, подавъ села и метоуик пашица и ливаде и планине, мл^тиувъ кралевоу 8твердивъ все синоре и записавъ златопечатнымъ хрисовзломъ и прѣдѣа ю 8 стѣоу Гороу стѣои бѣи Хиландарьскои съ всакымъ 8твержденикмь. Писа же се книга сиа в лѣ^т .ѣ. ѿ. ѿ. (6850 = 1342) цр^твѣю цѣ гоу нашем⁸ Исоу Хоу при иг^менѣ Ѡеу^си. въ .ѣ. лѣ^т по съвршени храма архистратига Михаила, повелѣникмь г^пдина великаго вокводе Сѣливера р⁸кою многогрѣшнааго Станислава да мл^ю вѣ г^дик и ѿци и сл⁸жьбници всакого чина црковнаго исправляюще поите и чтите, аще и въ которѣмь словѣ сьгрѣшили кемъ, просѣтѣ, а не кльнѣте, понеже всак^ии хр^стианинъ нѣ^с радъ сьгрѣшению, нь неволкю сьгрѣшеник приходитъ, да простѣте, а ва^с бѣ да проститъ въ сикмь вѣцѣ и въ воу^цимъ.

Бѣ да проститъ великаго вокводоу Сѣливера. Бѣ да проститъ подроужик его господю Янн⁸ Мароу и чеда ихъ. Бѣ да прости иг^мена Ѡеу^сиа съ всею братию. Бѣ да прости^т все сл⁸жьбники право работающ^их стѣом⁸ храм⁸ сем⁸. Бѣ да прости^т всего мира хр^стианьскаго. И мене простѣте.

Записи од Станислав Лесновски во Минейот за септември-декември, што исчезнал во 1915 година од Старата збирка на Белградската народна библиотека, инв. бр.62 (Л. Ст. 191), од првиот и од последниот лист (В; Луб. Стојановиѣ, Стари српски записи и натписи, књ.1, фот. изд., Београд 1982, бр.73-75).

Втора четвртина на XIV в.

Богъ да прости Станислава ка^дизм⁸ писавшего се все.

Запис од книжевникот Станислав Лесновски во Минеј за декември-февруари од Старата збирка на Белградската народна библиотека, инв. бр.15, Л. Ст. 209, л.1а.

Пописа Калиникъ.

Запис од книжевникот Калиник во Лесновското евангелие, што се чува во две подврзи во Загреб, ХАЗУ IIIb 22 (Михановиќ 9) и IVd 12 (Михановиќ 8), л.4 од првиот дел на ракописот.

ВЬСЕВИД'ЦОУ и прѣблагомоу БОГОУ слава дающомѸ коньць всакомоу дѣлоу иже ѡ немь начинаемому. Новакоу дивакоу вѣчнаа памет проудившомоу се, аминь, аминь, аминь.

Запис од книжевникот дијак Новак во Минеј за месец август што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 17, л.117а.

Средина на XIV век.

ЃѸ ЗДЕ ПОЧЕХЪ СТАНИСЛАВЪ ДІАКЪ.

Запис од книжевникот Станислав Лесновски за пишуването на дел од Прологот за септември-ноември во Марковиот манастир кај Скопје заедно со книжевникот Драјко, што се чува во Софија, НБ бр.24/1923, л. 210а.

БѢ да прости монаха Яданагна.

Да помѣнете гѢ БѢ равь своихъ Ивѡте Добрева сѡа и подроуга кмоу Геславоу.

Яданагна и Неѡфита.

Записи од книжевникот Атанасиј и илuminаторот Неофит во Службеник, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 7, л.60б, 79б-80а и 84б.

ЃѸ Господи спасі ѡ Господи поспѣші. Въ .Ѣ. Іѡа^н игоумень ар'хаангеловь.

Запис од пишувачот во орнаментот на л.1а во Паренесисот, што се чува во Загреб, ХАЗУ, III b 12 (Михановиќ 14).

1340/60 г.

† Мѡти вѡиѡа помилѡи и... въразами и сѡси ме грѣшнаго Пафноутиѡа.

Ѡѡдосиѡа инока и презвитера монас'тыра нарицакмаа Хиландарь, списаше же се сии канони светомоу Сѡмешноу новомоу муроточцоу и светомоу Савѣ оучителкма срьв'скимѡа.

Записи од книжевникот Пафнутиј и за Теодосиј во Богородичник и Пофалба за св. Симеон и Сава, што потекнува од Лесновскиот манастир, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 19, на почетокот од текстот и на л. 184.

1353 г.

Изволеніемь ѡца, и поспѣшеніе сѡа, и съвршеніемь сѡго дѡха. напи^с са сѡа книга глѡмаа сѡиѡи. Ѡфреми. въ земли златовьскои. въ мѣ^{ст}ѣ рекомѣмь Лѣсново. въ шевитѣли сѡго ар'истратига Миѡаила. в лѣ^тѣ. блговѣрнаго и хѡлюбиваго црѣ^в вьлгар'каго Іѡа^н Алеѡан'дра и блговѣрнаго и хѡлюбиваго сѡго црѣ^в Стефан'а срьв'скыѡ, и грѣч'кыѡ земли и великаго деспотѣ Іѡа^н Ѡливера. хтитора тогож'ѡе хра^м и при всеѡсѡинно^м ар'хиереи тыѡ земли кѡ^р Ар'сеніи. повелѣвшомѸ ми пи^сти сиѡхъ книгь. моѡѡ хѡдостиж Тахате чрьньць да ѡци и бра^та и послоушници и настоѡциѡи. не клѡ^твами ѡмьщайте. нѡ па^ч блгослѡ^врьцѣте ѡ миѣ кѡж'ѡ ва^с аще мнѡциѣ съмртниѡи кѡ гоу сп'ѡу нѡшлѸ. гонѡзѡжѡти ми вѣ^чныѡ мѡжкь съ всѣми вами. понеже не вѣ^с пи^сць, нѡ повѣ^ніемь гѡа ми еп'па Ар'сеніа начрьтѡхъ сиѡ книгь. въ лѣ^тѡ .ѡ.ѡ.ѡ.ѡ. (1353) еп'диктиѡ^в .ѡ. и бѡ да прости и въ вѡ^лциѡ^в вѣцѣ. аминь.

Запис од книжевникот Тахота во Лесновскиот паренесис, чијшто најголем дел се чува во Софија, НБ бр. 297, а по еден лист се чува во Санкт Петербург, ПБ (Збирка на Ф.А.Гилфердинг, Ф.п I 63) и Старата збирка на Белградската народна библиотека бр.237, каде што се наоќал и овој запис.

Прва третина на XV век

Исо(Усь) Хс... зач(ело) сла^в въ вѣкы вѣкѡв^м. † Простите писав'шаго и...

Запис од анонимен книжевник во Минеј за октомври, што се чува во Белград, УБ, Коровиќ 18, на крајот

од ракописот.

1428 г.

Въ лѣто .ᄁ.џ.л.ᄁ. (6936 = 1428) исписа се ... (роукою) ... Драика ѡт Бдина града, ... п... цари Моурать, сина Соул...

Запис од книжевникот Драјко во Апостол, што се чува во Загреб, ХАЗУ, III b 16, Михановиќ 19, л.255.

1429 г.

Глава съвршителю боу всако дѣло блго. Прѣстани ѡ окаяне, ѡ великааго трѣда: - Съврши се сѧ бжтвѣнаа к'нига въ мѣсте рекомѣлѣ (Кра)тово при храмѣ стго ар'хистратига Михаила, а писа се стѡмоу прѣвомѣникѡ и ар'хидіаконоу апслѡ Стефанѡ, трѣдавѣ и ѡкоупомѣ Радослава рекомааго Виноудѡма, а роукою м'нѡгрѣшнааго Радонкѣ, въ днѣи блговѣрнааго гѣна деспота Стефана Гюргѧ, въ лѣто .ᄁ.џ.л.ᄁ. (6937 = 1429). Да ащесѣмъ что и съгрѣшили прочитанте съ исправ'леніемъ поминаю щѣ раба бжѧ писав'шаго, а ба да поменѣтъ въ црствѣ своѣмъ ам'нь, ам'нь, ам'нь.

Запис од книжевникот Радона во Празничен минеј за февруари-август, што се чува во Белград, УБ, Коровиќ 13, л.173а.

1434 г.

Гѧ IV Хѣ помози моеи неакоусти.

Покоусиѣ пѣрѡ и хартїю. и щѣ добры.

Въ лѣто .ᄁ. и .џ. и .л. помрѣче слнце мѣца юна .ᄁ. днѣ въ срѣ. Писаѣ сїю книгѡ и въ чаѣ не видѣхъ свѣта, и грѣшиѣ назаѣ стрѣ пчелѡ и дрѣго и кѡнѣць, въ царствѡ деспѡта Гюргѧ, по кѡнѣчинѣ великааго деспѡта на .ᄁ лѣтѡ сие виѣ знаменїе.

Записи од анонимен книжевник во Октоих петогласник, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 20, л.2, 146 и 174б.

Трета четвртина на XV век

И азъ многгрѣшнїи Радѡта писаѣ сїю книгѡ ѡ недѣлкѡ Ѳомине. Хс зачело и конѣ.

Запис од книжевникот Радѡта во Цветен триод, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 23, л.225б.

Тако ѡвходитъ въсе годище до тѣ трѣ(!) неделѣ поста, и аще не достанет гласѡвѡм или въскрѣснымъ їевгелїамъ, а ти пакы заиди до цвѣтнїе неделѣ. Богоу же нашѡмоу слава въ вѣкы і аминѣ. † Зцищѣ какъ кнѣцѣ ѡ жнонѣври кѡцѣхъсѡ ѡви ѡпшѡ ѡздѡсѣ = тајнопис: Грешнѣ попѣ Петрѣ ѡ Железнице потрѣдиѣ сие нещѣ си младѣ.

Запис од книжевникот поп Петар во Евангелие, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 2, л.235б.

Втора половина на XV век

Блговолкнїиѣмъ оѣа съвршенїемъ сѧа поспѣшенїемъ стго дха. Заче се сѧа бжтѣвна книга писати въ мѣстѣ рекомѣлѣ Краинна, прї архїереи прѣѡсценнѣлѣ митрополитѣ зкѡмѣ (Злетовскомѣ?) кѡр ѡвдїмїи, а въ днѣ блговѣрнааго и хрѣтолюбивааго гѣна деспота Гюргѧ, а въ хѣа повеленїемъ блгїхъ и кроткїихъ тѣихъ и смѣренїихъ мѡжїи ю'ка Влада и Ѳѡра. а пиѣ многгрѣш'ни дїакѣ Фїлѡ.

И сѧси Бѣ пиѣвшааго и трѣдившааго се ѡ нки.

Записи на книжевникот Филимон во Службен минеј за март-април, што се чува во Софија, НБ бр.899, л. 108б.

1510/20 г.

Азъ во грѣшнїи їеромѡнаѣ Венедиктѣ съписаѣ псал'тырь сѧи. похвалїаю стѣмъ ѡщѣ бѣдрѡе и длѣготрѣпеливоѡ житїе, свою же похвалїаю немоуѣ и ѡкааннїю тѣготѡ и сѧннїю лѣностѣ.

Запис во Псалтир со последованија, што потекнува од Лесново, а се чува во Белград, УБ, Коровиќ 9, л. 181, каде што наместо потписот на св. Сава во Уставот за читане на псалтирот, стои потпишан їеромѡнаѣ Венедикт. Инаку, ракописот е пишѡван од їеромѡнаѣ Филимон.

Христѡсь зачело и конѣць, томоу слава въ вѣкы амїнѣ.

Бл̄говоленіємъ ѡца и съ спешеніємъ сына и съвршенікмъ светаго доуха, иже и прѣдасть намъ писаніа въ нихъ же пророци тако въ цр̄скихъхъ положише скровищъ неистыцимоѣ богат'ство посрѣ^а же ихъ царь же и богоѡць Давидъ наитіемъ доуха наоучаемъ прѣдас^т намъ сіе доушеспасеніе книги, глаголкміе ѡа'тирь славословити симъ въ троици бога изъвбыл'ствоуемъ писаніа тако въ раю соущи благооуханіа цвѣтовъ и въси хотѣщи наслаждаемъ се богато и сію прочьтъ въсако оутешеніе и хотѣніе обрѣщеть кто люво, аще царь или светитель, аще кнезь люво невѣжда, нищ' ли или въ безчисльніе напасти выпади и въсакыми ѡ дѣвола сѣт'ми напаствоуемъ оутешеніе обрѣщеть; ес^т бѡ сіа книга цѣломоудрїю наставникъ печалемъ прѣмененіе, дѣвствоу съхраненіе, в босѣ бракоу съчетаніе, житїю оучитель, вина въсакога благодѣаніа, и еже паче къ богоу примирѣніе же и снѡтвореніе, пѡдобаетъ оубо чьтоущомоу хоудожде внимати и съ оусрѣдіемъ и пол'соу единѡ прибрътати таже къ спасенїю да ни мала несмотрне не мимѡшд кто утѣтит се велико, прочаа же соует'на и маловрѣменная по истинѣ тако скоро прѣходимаа въса бѡ смрътїю прѣсекают се и въса съкрѣвѣннаа гавлают се и горѣ тогда не имоущимъ дѣла благаа ѡ нихъ же прѣвїи есмь азъ оубы, такоже рече великы оучителкѣхъ Павль.

Азъ смѣрѣннїи їеромонахъ Филимонъ ѡ области Злетовицькїе въ храмѣ иже въ светыхъ ѡтца наше^х Николи, мѣсто рекомое Воинегъ, съписахъ сію книгоу при въсѣвщен'номъ кпископѣ Морозвидьсккмъ курь Матдеи тѣмже стар'цемъ тако ѡтцемъ, съвзрастнїимъ тако братїамъ юнотамъ тако чедомъ чьтоущимъ, или поущимъ, или прѣписѡущимъ, молю се и колѣ'нѡмъ касаю се аще не роукою нь езыхомъ люб'ве радї Христовѣ исправлати и насъ оусрѣдно троудившїихъ се ѡ семь благословлати, да и ви оулачите оноу Балаамово еже къ Ісраилю: благословеши те благословени, а кльноушии те проклети и; прїидете благословенїи ѡтца моего наслѣдите оуготован'ное вамъ царствїе въ нкмъ же да жителствѡкмъ вбѡи славѣще ѡтца и сына и светаго доуха, и нынѣ и присно и въ вѣкы (Овде текстот се прекинува, зашто не се сочувани листовите од ракописот и не се знае дали записот завршува).

Запис на книжевникот иеромонах Филимон во Псалтир со последованија, што го напишал во Св. Никола Воинег, а се чувал и во Лесновскиот манастир. Денес се наоѓа во Белград, УБ, Коровик 11, на последниот лист.

1515 г.

Сїа книга съписа и съврши се въ лѣто 73.кѣ. (7023=1515) Филимонѡ^м попѡ Бѡикѡ, оу Трохало, Димитровоу зетоу.

Запис на книжевникот Филимон во Апостол, што се чува во Белград, УБ, Коровик 6. записот се наоѓа во откинатиот фрагмент на Апостолот, што се наоѓа во Санкт Петербург, ПБ, F.I. 488 (В; Е.Карановъ, Паметници отъ Кратово, СбНУНК, кн.ХІІІ, София 1896, стр.277; Љуб. Стојановић, Стари српски записи и натписи, кн.І, фот. изд., Београд 1982, бр.424; стр.47; Ѓорги Поп-Атанасов, Илија Велев и Маја Јакимовска-Тошиќ, Скрипторски центри во средновековна Македонија, Скопје 1997, стр.45-46;

1538 г.

Сла^б съвршїителю богоу ѡ в'сѣмъ дав'шоумоу зачело и кон'ць. - Азъ смѣрѣннїи їерѡдїаконъ Силвестрь ѡ страны Дечан'скые съписахъ сы минеи въ монастыры глаголкмомъ Пыргъ, при игѡмены їермонахъ кур Прохороу. И кто кѣ ю ѡнимити ѡ того монастыра идеже кѣ писана да кѣ проклетъ ѡ господа бога и прѣчистїе его матере и ѡ .ѣ.ї.ї. светыхъ ѡтць иже въ Никеи, кѡпноже и ѡ всѣхъ светыхъ, и да въмѣнит се съ ѡнѣмї рекшїими: възмы, възмы, расп'ны его; такожде и ѡ насъ грѣшныхъ да кѣ проклѣт. Тѣм'же старцемъ тако ѡтцемъ съвзраст'нымъ тако братїамъ, юнотамъ тако чедомъ, чьтоушїимъ или прѣписѡушїимъ молю се и колѣ'нѡмъ касаю се, аще не роукою нь езыхомъ любве ради Христовѣ исправ'лаите и насъ оусрѣдно троудившїихъ се ѡ семъ благословлате, да и ви оулачите оноу Балаамѡво еже къ Ісраилю: благословеши те благословени и кльноушии те проклети; и прїидѣте, благословени ѡтца моего наслѣдоуите оуготован'ное вамъ царствїе, въ нкм'же да жителствоуемъ вбѡи, славеще ѡтца и сына и светаго доуха и нынѣ и присно и въ вѣкы вѣкѡмъ, амїнь. Въ лѣтѣ 73. тысѡцїно .м.ѡ.

Запис од книжевникот иеродијакон Силвестер во Минеј, што го напишал во Лесновскиот скит Успение на св. Богородица Пиржанска а истиот не е сочуван. (В; Љуб. Стојановић, Стари српски записи и натписи, кн.4, фот. изд., Београд 1986, бр.6250).

1552 г.

Ге^н .л. ѡхъ мразь, не може мьстило ходити.

Априль .5. днь коньць.

† Писа се сіа книга въ лѣто .33. крѣгъ слъньчнии .д. крѣгъ лѣтнии .лѣ. злато число .дѣ. Ѡемеліе .д. Аще что ксть погрѣшен'но шїи и братїа чьтоуцимъ или прѣписаящимъ молю ви се не кльните нь благословите и васъ богъ да благословить понеже не писа доухъ светы нь роука грѣшна и оумъ хоудь, понеже вѣше въ то врѣме ноужда велика на Христїанѣхъ ѿ прьклетыхъ Ягарень. И wzирах'мо се и семw и wobамw, того ради не вѣше мир'но писати. † Сїа книга пользнаа и доушеспаснаа.

До пладѣнѣ кошахъ, а ѿ пладѣнѣ писахъ.

Записи од анонимен книжевник во Крмчија, што потекнува од Лесново (Белград, УБ, Коровик 26), а денес не е во позната наведена Лесновска збирка л.17Б, 24и, 32Б и 38Б (Владимир Ђоровић, Рукописи лесновског манастира, Зборник за историју Јужне Србије и суседних области, Скопље 1936, књ.1, стр.115).

Скончаше се богодоухновен'ные сіе книги номоканонъ помощїю светые троице и силою животворещаго крѣста и молитвами прѣчстивые владичице наше богородице и вѣсѣхъ светыхъ аминь. - Произидоше на свѣтъ словен'скаго езыка богодоухновеные сіе книги, нарицаемые номоканонъ, помрачени бо вѣхоу прѣжде сего шблакомъ мдростїю ел'лин'скаго езыка, нинѣ же облисташе, рек'ше истлъкован'ни быше и благодатию божїею пасно сіаютьневѣдѣнїа т'моу ѿгонеще и вѣсее просвѣщающе свѣтомъ разоумным, и ѿ грѣхъ избавляюще. Вѣсакъ оубо оучитель рекѣ же кпископъ, или презвѣтеръ, или инъ кто оучител'скыи санъ прѣдръже, аще сихъ книгъ не вѣсть добрѣ, то ни самъ себе змаеть кто ксть; проникноув' же въ глѣбин'ноу богодоухновен'ныхъ сихъ книгъ, такоже въ зрьцалѣ и самъ се оузрит каковы ксть и какомоу подобаеть емоу быти, и дрѣгыє познаеть и наоучить. Изиде же на свѣтъ нашего езыка божьств'ное писанїе съ потьщанїемъ и любовїю многою желанїемъ из' млада шсвещен'наго и богочьстиваго и прѣшсвещеннааго и прѣваго ар'хїепископа вѣсе ср'пские землк и помор'ские курь Савы, сына прѣподоб'наго отьца Сїмевна, прѣваго настав'ника вѣсѣи срьп'цѣ земли; съ же благочьстивыи ар'хїепископъ и кралевьство шенови и шсвети въ срьп'цѣи земли. Писани же быше книги сіе въ дньи благочьстиваго и благовѣрнаго и светороднаго господина крала Стефана вѣсе срьп'ские землк и поморь ... Записот се прекинува, а истиот бил препишан од предлошката во 1552 година, во која исто така на тоа место бил оштетен текстот. Споредбата на записот може да се изврши со Милошевската крмчија, чијшто запис е објавен од Л. Стојановиќ, кн.3, бр.5543 и е датиран од 1295 година. (В: А.Соловјев, Светосавски номоканон и његови нови преписи, *Братство*, књ.41, Београд 1932, стр.21-43).

Запис од книжевникот на истата Лесновска крмчија што била дел од денеината Лесновска збирка во белград, УБ, Коровик 26, на последниот 409 лист, а денес не се наоѓа во трезорот на споменатата институција.

1571 г.

Слава тебѣ бѣ на^ш. слава тебѣ, и паки рекоу слава тебѣ. изволившомоу даровати начело и кон'ць. вѣсакомоу начинанїю блгоу. прославляющеу ти се въ нѣмъ. нїѣ и въ вѣкы вѣкомъ. писа сію книгоу шкаанны и мьнши въ сїѣн'нице^х. по^н Лазарь ѿ мѣста Кратова. въ монастырь въ храмѣ прѣстїе бїце, чѣтнаго и славнаго ек оуспенїа. съписа се при игоуменоу иеромонахоу Павлоу. сїоу Никвфора морозви^зскаго. въ лѣтѣ .3.б.д. маиа :·ка·: (21 мај 1571).

Запис од книжевникот поп Лазар Кратовски во Службен минеј за декември, што го напишал во Лесновскиот скит Успение на св.Богородица Пиржанска а се чува во Москва ДИМ Хлудов 148г .187

1572 г.

Слава тебѣ бже нашъ, сла^н тебѣ, и паки рѣкоу слава тебѣ, съвршающомѣ по начелѣ и кон'ць вѣсакомѣ добромоу начинанїю. писа сѣи прологъ грѣшни въ сїѣннице^х та^х по^н Лазарь, въ монастырь Пирьгъ иеромонахоу Саве, въ лѣтѣ .3.п. (7080 = 1572).

Прими бже прѣстїа бїце ѿ оусрѣдїа тебѣ приносимое ѿ на^ч грѣшни^х и смѣрненн^х рабъ. азъ смѣрени кромона^х Сава приложихъ сію книгоу, прологъ .3. мѣць, црквы прѣстїе бїце, глѣкми Пирьгъ на реке Злетовьщице. и кто ю кк шети, или кѣде денѣти ѿ цркве прѣстїе бїце Пирьжаньскои, да боуде проклетъ ѿ Гѣ Бѣ Вѣседръжителѣ, и ѿ прѣчистїе бїце, и да вѣде пораженъ силою чѣтнаго и

животворецаго крѣта, и да мѡ е прѣчѣтаа мѣти бжїа сьпрѣница на страшнемь сѡдѡ. и писа се при ѿгьменоу Павлоу ѿромонахѡ.

Запис во Пролог за јуни-ноември, што го пишувал поп Лазар Кратовски во лесновскиот скит Успение на св. Богородица Пиржанска а се чува во Загреб ХАЗУ, IIIс 14(Михановиќ 13)л. 278.

1811 г.

Акатїстѡ сѣомѡ архангелѡ Михаилѡ, грозномѡ воеводе силы небнѡма (напишан во времето на иеромонасите Теодосиј, Гаврил, Неофит и Ефтимиј) при сиѡ слѡжвеникомѡ сѣомѡ архангелѡ Михаилѡ, списа се сил бжественаа книжица ꙗ. ѡ. ѡ. ѡ. (1811 г.) .

Знано бѡды како спреписахѡ азѡ, попа Нико сию бжественѡю книжицѡ, акаѡистѡ сѣомѡ архангелѡ Михаилѡ, в' Лесновскїа сѣѡма лаври, да слѡжи за мою дшѡ и за мои родители, кои гѡ извади ѡ техѡ сѣиа шбители, да кѣтѡ проклетѡ ѡ триста и .ѡѡ. сѣиѡ бѡносниѡ шѡцѡ, и ѡ сѣаго архангела Михаила силы небниа, да мѡ естѡ сопотивникѡ, всего вѣка, и бѡдѡщимѡ веце аминѡ ꙗ. попа Нико ꙗ. в' лѣто: ꙗ. ѡ. ѡ. ѡ.

Запис од книжевникот поп Никола во Акатист за св. Архангел Михаил (л.21б), а истиот не е сочуван (В: Йорданѡ Ивановѡ, Български старини изѡ Македонија, Софија 1931, стр.167; Љ. Ст. кн.5, бр.9007).

1868 г.

Преписецѡ аз' Иванѡ протопопѡ Христовѡ из' Кратова. И ако би имало грешки, притѡрите вие. 1868 година.

Запис од книжевникот протопоп Јоан Христов во Зборник со житие и служба за преп. Гаврил Лесновски, што се чува во Софија, НБ бр.988, л.16б.

Преписано отѡ Макариа монаха и сие изаснїтелно писанїе.

Запис од книжевникот монах Макарие како пишувач на составот Изаснїтелно писанїе во истиот Зборник од Софиската народна библиотека бр.988, л.39б.

1886 г.

Препїсалѡ Димитрїа Христовѡ Кратовецѡ Ѹчителѡ бивши на ꙗ. ѡ. ѡ. ѡ. ѡ. лѣто 18ѡѡ кѡ (26 јули 1886).

Запис од книжевникот Димитар Христов Кратовец во Зборник со житието и службата за преп. Гаврил Лесновски, што се чува во Софија, ЦИАИ бр.1188, стр.61.

Погоре се предадени само записите од раката на книжевниците, а сите други записи од Лесновскиот книжевен центар се објавени во книгата: Илија Велев, *Записи и натписи од Лесновскиот книжевен центар*, изд. Институт за македонска литература, Скопје 2001;